

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΜΟΥΜΙΕΣ ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΝ!...

Τι άναφέρουν οι άρχαίαι συγγραφείς. Ή μούμιες του Πειθινor. Ο σατανικός μάγος Στέφφι Σούγκ. Οι θαλασμομένοι νεκροί. Ή πενήντα μούμιες του μάγου Χάνς Ζίγκερ. Ή παράξενη περίπτωση της Αμερικανίδος Πόλλυ Γιέντ. Ή δέκα μούμιες του ψευτοφαίρη Ντσίγκάκε. Ένα τρομακτικό μυστήριο. Πώς μιλούσαν ή μούμιες της έκκεντρικής Αμερικανίδος.

ΠΑΡΧΟΥΝ, λοιπόν, μούμιες που μιλούν !... Βέβαια είναι άπίστευτο, κι όμως δύο μεγάλοι συγγραφείς, ο Πλίνιος στην αρχαιότητα κι ο Μάρκο Πόλο τον Μεσαίωνα, μας πληροφορούν ότι μερικές από τις μούμιες είναι προκείμενες με τη μαγική κι άξιοθαύμαστη ικανότητα να μιλούν ! Ένας άλλος συγγραφέας του Μεσαίωνα, ο Γιάσκο Σασσοφεράτο, μας βεβαιώνει στις «Γαξεδιωτικές Άναμνήσεις» του, ότι μιά φορά, που βρισκόταν στη μυστηριώδη χώρα των Ίνκας, ο άποιοι, όπως έζορτε, ήταν περίφημοι βαλσαμωτά, άκουσε με τ' αυτιά του στον ιερό ναό του Ποίκωρο τις μούμιες να...φλυαρούν μεταξύ τους ! Τερατολογίες, διά πητε... Έξαινη όστόσο την εποχή όλος ο κόσμος πίστευε στις μυστηριώδεις δυνάμεις, που κρύβουν ή μούμιες.

τους, για τον Σατανά και τα σκοτεινά έργα του, παραβιάζοντας έτσι 'Αούς θείους νόμους»...

Αυτά τα χρόνια, δηλαδή κατά τον XVI και XVII αιώνα, οι βαλσαμωτά έθεωρούντο ότι ήταν όργανα του Διαβόλου και πέθαναν όλοι πάνω στην πυρά. Παρ' όλ' αυτά, όστόσο, ή τέχνη τους εξακολούθησε την εξέλιξη της και σήμερα την βλέπουμε ν' άνθιξη περισσότερο στην Αμερική, παρά στην Εύρώπη. Οι Αμερικανοί έχουν τη μαγία του Βαλσαμωματος, ενώ στην Εύρώπη γενεά του διαρκάζει ή καίως των νεκρών. Το βαλσαμωμα, λοιπόν, έχει γίνει στην Αμερική μιά από τις πιο επικραδείς βιομηχανίες. Ο περισσότερο δέ βαλσαμωτής του Νέου Κόσμου ήταν εδώ και λίγα χρόνια κάποιος Ντσίγκάκο, ένας ψευτοφαιρίης που ήξερε όλα τα μυστικά των άποικριων έπιστημών κ' ήταν ο προστατευόμενος της Πόλλυ Γιέντ, μιάς πολυκατομιμωχούσας από το Χουαντόκο. Οι Αμερικανοί πολυκατομιμωχός, όπως έζορτε, έχουν τη μαγία να μαζώνουν στους οθρανωδούς τους τα πιο άρχαία και τα πιο άλλοροσάλλα πράγματα, κινώντας έτσι μιά καμική αντίπρασι στά διάφορα μυστήρια. Μιά μέρα, λοιπόν, ή Πόλλυ Γιέντ είχε την άτυχία να γνωριστεί με τον Ντσίγκάκο αυτόν μυστηριώδη Γάλλου-ρωσάτο, ο άποιος τις ιστοχώθηκε με της στείλη δέκα άγριπτικές μούμιες, προς χίλια δολάρια την καθμιά. Ή συμφωνία κλειστήρε κι ο Ντσίγκάκο έφερε για την Άλγυττο, μεταμμετωμένος σε τίσηή μουσομυμάνο. Έκει κάτω ο ψευτοφαιρίης έθηκε στην έργιο έναν τάφο κ' από αυτόν έβγαλε τις δέκα άγριπτικές μούμιες, τις άποίες συσκευάσε προσεχτικά μέσα σε κάσες και τις μετέφερε άμύσως στην Αμερική για να τις παραδώσει στην Πόλλυ Γιέντ, την έκκεντρική Αμερικανίδα. Ή πολυκατομιμωχός, μόλις έλαβε τα δέκα κιβώτια, έσπευσε να στείλη κ' άλλες πέντε χιλιάδες δολάρια του Ντσίγκάκο για τα έκτακτα έξοδα του και κατόπιν στόλισε με τις δέκα μούμιες, ή άποίες σ' άλλήθια ήταν άπέσορες, το άγριπτικα σάλόνι της και κάλεσε τους φίλους της και τις φίλες της για να τις θαυμάσουν. Όλοι τότε θαυμάωγρησαν, ότι τό μόνο που τους έλειπε ήταν ή κόμλια, να φαίνεται πως τα κειμήλια του ψευτοφαιρίης Ντσίγκάκο είχαν κ' αυτή την μυστηριώδη ιδιότητα!...

Μούμια Άλγυττικής Βασιλοπόδος

Κι' είναι άλλήθια ιστορική μερικές δίκες, που έγιναν στη Γερμανία κατά τον XVI και XVII αιώνα γι' αυτές τις μούμιες, —δίκες, που δεν έσαναν τίποτ' άλλο, παρά να ορίσουν ποιά βαθεα στο πνεύμα του κόσμου αυτόν τον παράξενο κ' άπίστευτο θρόλο.

Έπεινά τα χρόνια, κάποιος Στέφφι Σούγκ από τό Μέμπελ, γνωστός στην ιστορία της Μαγείας ως ένας άλλοςος διαβολόλινθροσός κ' ως ή ενάσχητος του Σατανά, έκλεψε τη νύχτα τους νεκρούς από τον τάφο τους, για να κάνει ένα σωρό έκπληρητα κ' μακάβρια πειράματα. Ο Έστερ, ο άποιος έγραψε ένα περίφημο βιβλίο για τη μεσομυμική μαγεία, γεμάτο άνόδοστα κ' αθένητικές ιστορίες, μας βεβαιώνει ότι ο Στέφφι Σούγκ δεν έκανε τίποτ' άλλο, παρά να φερτάχρηη τα πτώματα διαβολικές μούμιες, που μιλούσαν μιά άκατάλητη γλώσσα !... Είχε γίνει μάλιστα και μιά περίφημη δίκη γι' αυτές τις μούμιες, που κατέληξε στην καταδίκη σε θάνατο του διαβολικού μάγου. Ή «Μούμιες του Σούγκ», όστόσο, έγιναν παύγνωστες στη Γερμανία, γιατί άπό μιά διαβολική και άνεύρητη τέχνη, διατηρούσαν μέσα τους λίγη ψυχή, ή όποια κατάφερνε ν' άρθρώνη μυστηριώδεις λέξεις, που τρομοκρατούσαν τους βοηθούς του μάγου, από τους όποιους τρεις δυστυχισμένοι τρελλάθηκαν !...

Μιά άλλη δίκη, που είχε γίνει πάλι στη Γερμανία εκείνη την εποχή, έφερε σε φως όλα τα σκοτεινά έγγραμμάτα ενός άλλου μάγου, του Χάνς Ζίγκερ, στού όποιου το άλχημιστικό έργαστήριο βρήθηκαν πενήντα μούμιες που μιλούσαν τη νύχτα, με τη βοήθεια των διαβολικών δυνάμεων, που είχε στη διάθεσή του αυτός ο περίφημος μάγος, «ο όποιος είχε πουλήσει την ψυχή του στο διάβολο» ! Ο Χάνς Ζίγκερ πίστευε στην μεταμψύχωση και ήταν άσχηγχοτος και περίφημος βαλσαμωτής. Τό έκανε δέ αυτό γιατί δεν ήθελε ν' άφήσει τις ψυχές των νεκρών, ή άποίες έαναγώγαν στη γη, να ένοραχώνασαν σε έσα, όπως είχε σιμείη με τη φιλενάδα του, μιά όρωιστήη νέα έθουα χρόνια, που πέθανε ξαφνικά και ξαναγένησε κοντά του με τη μορφή μιάς παράξενης και κάταποης γάτας. Ο Γερμανός μάγος λοιπόν βαλσαμώνει τους νεκρούς, για να κρατήσει μέσα στο νεκρό, μιά άλικοτο πειά όσημα του, την ψυχή του. Κι αυτές ή μούμιες, που είχαν ψυχή, όπως αναφέρουν τα δεκαετικά χρονικά έκείνης της εποχής, έβγαζαν μερικές νύχτες ένάφθους ήχους, που ήταν δίχως άλλο μυστηριώδεις λέξεις με άγνωστης κ' άκατάλητης γλώσσας για τους Γερμανούς δικαστές. «Τό ίτόγεο του Χάνς Ζίγκερ, άναφέρει δέ Έστερ, παρσοσιάζ ένα έκρατικό θέμα, που προαόόόθηκε τον πανικό και τη φόβη. Ή πενήντα μούμιες του, άραδισμένες τριγύρω στους τοίχους, έμιαζαν με τραγικούς άπθώρους, άνδρες και γυναίκες, που ζούσαν μιά δεύτερη έση, άγνωστη σ' όλους τους άλλους θνητούς. Ο μάγος καθόταν όρες όλόκληρες και μιλούσε μαζί

αυγικό δέντρο, τρυπώμασε μέσα, άνεθώκαμε μέσα στον κούφο κορμό και κρύφασε με διάφορες κοιλώδεις διάφορα ξεγαλλικά φώτα. Έπειτα ο Ντάμπυ έβγαλε από μιά τρύπα ένα είδος φυτλιού, το έκτριψε άνόμερα στα χόρτα και με παρέσυρε πιο πέρα, όπου κρυφώκαμε κοντά στη όψη.

Κατά τα μεσάνυχτα, οι μαύροι άπ' τα γειτονικά χωριά, συγκεντρώθηκαν γύρω από τό μαγικό δέντρο. Κι' ο μάγος Γκορέ που είχε χωδή μέσα πένν κούφο κορμό της άσμενίας λεύκας, άρχισε τά παράξενα τραγούδια του και τά κηρύματά του.

Εκείνη τη στιγμή ο Ντάμπυ άναψε τό φυτλί. Κι' από τις τούπες του μαγικού δέντρο, άρχισαν να ξεπετιόνται κόκκινες λάμψεις και γ' άκούωγνται σπαρρακτικά ούρλιαόματα.

Από τη νύχτα έκείνη, οι μαύροι ήούσαναν στο Μπάσθελντ και δεν έβινε ποτέ πειά καμιά άπθώπερα δολοφονίας λευκού. Όσο για τό μάγο Γκορέ, είχε τρελλάθη από τό φόβο του !...

Μιά νύχτα, ή Πόλλυ Γιέντ είχε μείνει μόνη μέσα στο άγριπτικα σάλόνι της, όταν έβγαγα άκουσε τις δέκα μούμιες της να στενάζουν και να φωνάζουν τόσο παράξενα, όσο ή έκκεντρική Αμερικανίδα ληποθήρεσε από τον τρόμο της και σπρωξάστηκε άνάσθητη στη μέση του άγριπτικα σαλονιου της.

Όταν σιγήθηκε, ο φόβος της ήταν άόσημ τόσο μεγάλος, που άναγκάστηκε να παρητή τον οθρανωδούς της για λίγες μέρες και να γαρνήρη τα νύφια της σε μιά κλινη. Έκει πέρα ο διαμνητόρος γιατρού της έζήγησαν ότι ή μούμιες δεν μπορούσαν να μιλήσουν και την καθήσισααν.

Ή Πόλλυ Γιέντ λαλούν γέμοσε στο σπίτι της και για λίγον καιρό άπέφυγε να μνη μέσει στο άγριπτικα σάλόνι της. Τέλος όμως, ύπερνωκόντας κάθε φόβο, έκανε μιά δεξίωση και προσέφερε σαμάνά στο σάλόνι, άκρωδός έκει που βρισκόταν η δέκα μούμιες. Αυτή όστόσο ή ιδιοτροπία της ήταν άτυχής, γιατί σε μιά στιγμή που είχαν σωματιηίες όλες ή σιχητήριες κ' είχε άπόλυθη μιά νεκρική σιωπή μέσα στο άγριπτικα σάλόνι, ή δέκα μούμιες άρχισαν πάλι τους παράξενους ψυθωρισμούς τους και τά πνευματικά άναστήματα τους! Οι κάλεσμένοι της Πόλλυ Γιέντ πδούσαν από μέσα πεναόόβητοι κ' ή έκκεντρική Αμερικανίδα έλαβε από μιά δεύτερη νεκρική κρσι και σπρωξάστηκε πάλι καταγής λιπόθυμη.

Ή κοινή γνώμη άναστωτήρε άμύσως και ό περιφημότερος έπιστήμονες άνέλεσαν να διαμωτίσουν τό μυστήριο.

Ένας άπ' αυτούς τότε, ο χημικός Στράντ, έκανε μιά καταπληρητική άνακάλυψη. Ή μούμιες του Ντσίγκάκο δεν ήταν αόβιμοίς... Ήσαν φτιαγμένες στην Αμερική από μιά ειδική λάστα, που βμοίσε με μεταλλομυμωμένο κρέας. Ο Ντσίγκάκο ήταν ένας κονός άπατερόν και τό ταξείδι του στην Άλγυττο δεν είχε άλλο σκοπό, παρά τη συγκέντρωση αυτής της ύλης (πολύς παπίρος) για την κατασκευή του. Ή δέκα μούμιες λοιπόν της Πόλλυ Γιέντ, από την μεγάλη θερμότητα που ίσηρεξε μέσα στο σάλόνι της Αμερικανίδος αννεστέλλονται και ή τριβή των διαφόρων μερών τους, προαόόσε έκίνωση τους στεναγμούς κ' τους μυστηριώδεις ψυθωρισμούς.

Με την άνακάλυψη αυτή του Αμερικανού χημικού δεν διαφοτίηκε άνωτόν τό μυστήριο του άγριπτικα σαλονιου της έκκεντρικής Αμερικανίδος, αλλά και έόθηκε μιά έξήγησις — ή μόνη ! — για όλες τις παλιές μούμιες που μιλούσαν. Ή άκατάλητη δηλαδή γλώσσα τους και οι ψυθωρισμοί τους που τρομοκρατούσαν τον κόσμο δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά τριμιά, που έπροαόόσαν από τη σπαστή ή τη διαστολή της μούμιας.